

rejst, egner sig udmærket for en Drøftelse i et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Parkov: Vi fra vor Side kan slutte os til de Udtalelser, der allerede er fremsatte, og som i det hele og store gaar ud paa at anbefale Lovforslaget. Det forekommer os at være i højeste Grad betimeligt at foretage den i § 1 foreslaaede Ændring at gaa op med Laanene indtil et Beløb af 600 000 Kr. En saadan Forhøjelse kan ikke siges at gaa for vidt.

De Udtalelser, der i øvrigt er fremkommet, og navnlig de Bemærkninger, det ærede Medlem for Aalborg Amts 6te Valgkreds (Kirk) gjorde, om, at der kunde være nogen Mulighed for, at Kasseobligationsejernes Rettigheder var gaaet for nær, giver mig Anledning til at sige, at jeg ikke tror, at dette er Tilfældet. Jeg mener, man maa lægge den største Vægt paa, at Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har erklæret, at det er af den Opfattelse, at det foreslaaede ikke betyder nogen reel Indskrænkning. Det forekommer mig, at man her maa lægge Vægten paa Realiteten; er der formaliter et eller andet at indvende, er det dog sikkert af den Art, at vi gennem Forhandling i Udvalget tør vente hurtigt at kunne komme ud over det. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme!

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal takke de forskellige Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget, der kun for det ærede Medlem fra Nørresundbys (Kirk) Vedkommende var begrænset af nogen Kritik med Hensyn til § 3. Det ærede Medlem vendte sig i sine Bemærkninger væsentlig mod den Motivering for Ophævelsen af § 1 h., der var fremført af Kreditforeningen for industrielle Ejendomme. Han læste nogle Udtalelser op af denne Kreditforenings Argumenter, som han mente var uberettigede. Ærede Medlemmer ved, at naar man argumenterer til Fordel for et Ønske, kan man bruge stærke Argumenter, maaske for stærke. Imidlertid retter denne Kritik sig jo ikke mod Lovforslaget; i Bemærkningerne dertil er der ikke argumenteret paa den Maade, som Kreditforeningen har anvendt, men man har nøjedes med at fremhæve de Betragtninger, som det ærede Medlem selv citerede, nemlig at der ikke ved denne Ophævelse sker nogen reel Indskrænkning af Kasseobligationsejernes Rettigheder.

Det forekommer mig, at det ærede 5te Medlem for Frederiksborg Amt (Parkov) har ganske Ret i, at der bør lægges den største Vægt paa Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg. Jeg er ikke af den Opfattelse, som jeg har set gjort gældende paa et Møde af Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, at Indenrigsministeriet og Lovgivningsmagten skulde være pligtige i ethvert Tilfælde at følge, hvad Udvalget udtalte om Kreditforeningsspørgsmaalet. Navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelse af nye Kreditforeninger kan jeg ikke anerkende Berettigelsen af en saadan Opfattelse. Men i Spørgsmaal af rent kreditforeningsteknisk Art, om Sikkerhed, om Ændringers Betydning o. l., tror jeg rigtignok, man maa tillægge denne Samling af de sagkyndigste Mænds Anskuelse den allerstørste Vægt; og de siger om dette Forhold, at „under den nugældende Ordning vil Forholdet sikkert i Regelen stille sig saaledes, at den Debitor, der af Hensyn til Statutternes § 17 II“ — det svarer til Lovens § 1 h. — „maa indbetale ekstraordinære Afdrag“ — i Henhold til denne Tvangsinndrivelse af Restgælden —, „vil optage et nyt Laan i Kreditforeningen, saa at det cirkulerende Obligationsbeløb i Virkeligheden ikke formindskes, hvorimod der i Stedet for det ældre Laan træder et nyt“. Videre udvikler Fællesudvalget, at Kreditforeningen utvivlsomt vil holde den bestaaende Serie aaben for Udlaan og vil, „da Indfrielsen jo ikke har sin Aarsag i manglende Sikkerhed, men kun i den ommeldte positive Forskrift, have al Anledning til at bevilge et saadant Laan; men i saa Fald vilde Obligationsejerne i Virkeligheden have mere Fordel af, at det ældre Laan (der jo amortiseres hurtigere end et nyoptaget Laan) bevaredes, idet de forholdsvis store ordinære Afdrag jo da vilde blive anvendt til Indfrielse af Kasseobligationer med deres paalydende Beløb efter forudgaaet Lodtrækning.“ Udtrækningschancen bliver derfor efter den her foreslaaede Ordning større for Obligationsejeren.

Det er dette, som Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg udvikler, og i Henhold til denne hele Betragtning er det, at Ministeriet er kommet til den Anskuelse, at der, saaledes som det ærede 5te Medlem for Frederiksborg Amt (Parkov) sagde, ikke sker nogen reel Indskrænkning i Kasseobligationsejernes Rettigheder. Naar dette er Tilfældet, forekommer det mig dog rigtigt at foretrække en Ordning, der ikke bebyrder Medlemmerne og Foreningen med saadanne Besværligheder som den anden af Kredit-